

SIRPA HÄKLI & HELENA HARTMAN – AJOISSA | TID – 27.6. - 16.7.2023

Turun Taiteilijaseuraan kuuluva Helena Hartman tuo teoksiaan Naantaliin ensimmäistä kertaa. Sirpa Häklin ensimmäinen näyttely, Turun Piirustuskoulun 2. vuosikurssin päätteeksi, opiskelijakollegan kanssa, oli Naantalin Taidehuoneella kesällä 1983. Heidän taidettaan yhdistäviä asioita ovat abstrakti ilmaisu ja kiinnostus mm. aikaan ja luontoon.

SIRPA HÄKLIN teosten aiheita ovat viime vuosina olleet luonnon virtaavuus, ajan luonne sekä ajatus abstraktien ja luonnonmuotojen samankaltaisuuksista. Käsitteellisten ja filosofisten asioiden esittämisessä tärkeintä hänelle on kuvata kokemusta tai tunnetta.

Ajan kestoa on vaikea ymmärtää, mistä kertoo näyttelyn maalaus ”Havahdun, aika kuluu”. Teoksessa on tuttuja elementtejä Häklin kuvamaailmaa tuntevilta, kuten kasvoja muistuttavan muodon ja liitutaulunharmaan taustaväriin. Aika ikään kuin valuu tiimalasissa ja katoaa jonnekin kuin liitutaululta pois pestävät merkinnät. Jotkut näyttelyn maalauksista kertovat luonnon ajasta, osa hengittämiseen liittyvistä aistimuksista. Esillä on myös – niin fysiikan kuin kokemukselliseen aikaan viittaava – taiteilijakirja ”Séries temporaires | Aikasarjat”. Sen sivuille kiinnitetyt teokset kertovat ajan kerroksellisuudesta; uusimmat nykyisyydestä, vanhimmat menneisyydestä (Naantalin taidehuoneen näyttelystä 1983).

HELENA HARTMANIN maalaukset ovat orgaanisia ja saavat lähtökohtansa kasveista, ihmiskehosta ja niiden välisistä leikkisistä yhtäläisyyksistä. Teokset heijastavat ajan kulumista ja näkymistä elävässä todellisuudessa. Hartmania kiinnostaa ajan jälkien näkyminen ympärillämme, luonnossa, ruumiissa tai sielussa.

Hartman on kahden viimeisen vuoden aikana työskennellyt taiteelle ja matematiikalle yhteisten käsitteiden, numerosarjojen, rytmien ja algoritmien parissa. Tässä näyttelyssä hän tutkii ajan käsitettä. Aika on tieteellinen ja matemaattinen käsite, mutta samalla myös eksistentiaalinen kysymys. Onko ajalla alkua ja loppua? Onko aika lineaarinen? Virtaako se ympärillämme vai me siinä? Suuressa osassa näkemistämme ja kokemistamme aika on syklistä ja palaa aina uudelleen sekä tuo lohtua ja toivoa. Samaan aikaan aika voi tuntua etäisyydeltä, lineaariselta ja jatkuvalta muutokselta: menneisyydestä, nykyhetken kautta tulevaisuuteen.

Sirpa Häkli kiittää Viipurin Taiteilijaseuraa näyttelynsä tukemisesta